

HAR VETENSKAPEN "MOTBEVISAT" GUD?

Min tanke med denna korta artikel är att visa att existensen av Gud är väldigt logisk, och att de vanligaste (ateistiska) argumenten som används emot existensen av Gud är väldigt ologiska. Bibeln säger att alla människor är överbevisade i sina samveten, och av skapelsen själv, att Gud existerar. Men människan är av naturen fallen och har ett förmörkat hjärta som undertrycker sanningen om Gud.

Romarbrevet 1:19

*Ty det som kan förstås om Gud är uppenbart bland dem,
Gud har ju uppenbarat det för dem.*

*Ty hans osynliga väsen, hans eviga makt och Gudom,
kan förstås ända från världens skapelse då de beskådas
i dessa verk. Därför är de utan ursäkt.*

*Ty fastän de har lärt känna Gud, har de inte prisat honom
och tackat honom såsom Gud, utan har blivit fåfängliga
i sina tankar, och så har deras oförnuftiga hjärtan
blivit förmörkade.*

Då de höll sig för att vara visa, har de blivit dårar,

Psaltaren 53:2

Dåren säger i sitt hjärta: "Det finns ingen Gud."...

Vetenskap är på många sätt nyttig men ett stort problem med vetenskapen är människor som missbrukar den. Vetenskap är inte liktydigt med sanning som många tror och tar för givet. Vetenskap kan förklara "funktion", men ska inte användas som verktyg för att tex försöka "förklara" moral, mening och syfte etc.

All vetenskap grundar sig på olika mänskliga antaganden (filosofi) till olika grad. Vetenskapen är därför begränsad då den alltid måste utgå ifrån dessa antaganden. Om inte alla antaganden är 100% korrekta (vilket i princip är omöjligt att testa och veta) så blir hela kedjan av antaganden, mätningar och slutsatser korrumpierad. Sanningen rinner ur handen.

När vetenskapen tex har försökt bestämma jordens ålder (frågan om jordens ålder är ett vanligt argument för att försöka motbevisa Gud och bibeln) så har man utgått ifrån en strikt "naturalistisk" filosofi, dvs man utgår endast ifrån det som faktiskt kan observeras, testas och mätas. Bibeln hävdar dock att ting existerar som övergår den mänskliga uppfattningen:

Kolosserbrevet 1:16

*Ty genom honom skapades allt det som är i himlarna
och som det är på jorden, det synliga **och det osynliga,***

Hebreerbrevet 11:3

Genom tron förstår vi att världen har blivit fullbordad genom Guds ord, så att det synliga har blivit till **av det som vi inte kan se.**

2 Korintierbrevet 4:18

för oss som inte ser efter de ting som syns, **utan efter dem som inte syns.** Ty det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt.

Ett annat antagande vetenskapen måste göra handlar om förhållandena på jorden. Har de alltid varit samma som nu? De flesta mätningar kring jordens ålder grundar sig på så kallad "uniformism", dvs man utgår ifrån att förhållandena på jorden alltid varit ungefär samma som de är nu. Bibeln säger dock att förhållandena på jorden inte alls har varit samma genom historien. Förhållandena har ändrats radikalt. Innan syndafallet var tex förhållandena helt annorlunda än efter, och innan syndafloeden var även förhållandena helt annorlunda än efter. Men vetenskapen måste som sagt göra vissa antaganden för att överhuvudtaget kunna komma fram till någon slutsats.

Dessa olika antaganden är begränsningar som erkänns och som jag absolut inte ställer mig emot. Det jag däremot ställer mig emot är de som drar slutsatsen att man utifrån dessa vetenskapliga mätningar och undersökningar faktiskt kan nå en absolut sanning. Det är inte logiskt.

Ett annat ologiskt argument som ofta används är hur man som kristen kan tro att "majoriteten av världens vetenskapsmän" tror fel, ljuger eller konspirerar om jordens ålder?

Felet med ett sådant argument är att man utgår ifrån en felaktig förutsättning. Argumentet grundar sig på antagandet att eftersom "majoriteten av världens vetenskapsmän" tror något så borde det också vara sant. Men har man goda skäl att tro att detta stämmer? Nej. Tvärtom så pekar fakta på motsatsen.

Idag tror tex "majoriteten av världens vetenskapsmän" att jorden är runt 4,5 miljarder år gammal (+/- 50 miljoner år hit och dit). Men det var inte länge sedan som "majoriteten av världens vetenskapsmän" trodde jorden var 100 miljoner år? Och om 100 år kommer troligen "majoriteten av världens vetenskapsmän" nästan skratta åt vad vetenskapsmännen trodde idag? Vad "majoriteten av världens vetenskapsmän" har trott om jordens ålder har ständigt ändrats. Men sanning ändrar sig inte. Därför är det ologiskt att använda argumentet vad "majoriteten av världens vetenskapsmän" tror som standard för vad som är sant eller inte.

Att människor hittills haft fel angående dateringen av jordens ålder utesluter ju självfallet inte att man möjligtvis någon gång kommer att finna sanningen i frågan. Men poängen är att det är ologiskt att ta för givet att vad "majoriteten av världens vetenskapsmän" tror just idag måste stämma/vara sant.

Jag förkastar inte vetenskap, det jag förkastar är de som försöker använda vetenskapen som ett patent för sanning. Jag förkastar de ologiska argumenten och de ologiska slutsatserna som många människor drar av vetenskapen. Jag påstår att man måste vara medveten om vetenskapens begränsningar och dess rätta plats. Vetenskap är inte liktydigt med sanning.

Vetenskap är som sagt begränsad och måste nödvändigtvis alltid utgå från olika mänskliga antaganden. Jag vill ge en liknelse:

Tänk dig att några vetenskapsmän promenerar ner till en strand. På stranden råkar de finna tusentals snäckor som ordnats så att de bildar ett mönster av flera bokstäver som kan läsas till ett namn: "Jesus". Våra vetenskapsmän tar nu på sig uppgiften att undersöka uppkomsten av denna snäckordning. De ställer sig först frågan, hur kan detta mönster ha bildats? Kan snäckorna möjligen ha bildat detta mönster, dessa bokstäver och namnet, "Jesus", av sig självt genom vattnet och vågorna? Har det alltid funnits snäckor vid denna strand? Kan det ha varit en person som heter Jesus, eller någon annan, som ordnade snäckorna i sanden?

Våra vetenskapsmän tittar sig noga omkring på stranden men finner ingen annan person där, än mindre någon som heter Jesus. Våra vetenskapsmän tvingas därför att anta att det inte varit någon människa som ordnat snäckorna i mönstret. Våra vetenskapsmän kan alltså bara utgå ifrån det som faktiskt går att observera. Våra vetenskapsmän har inte heller på plats tillgång till någon bok eller djupare historia om stranden, därför utgår man ifrån att det alltid funnits snäckor i ungefär samma mängd på stranden. Våra vetenskapsmän styrker sin tes ytterligare genom att observera att det alltid funnits snäckor på stranden under den timmen som de själva befunnit sig där.

Lite senare upptäcker de att två snäckor faktiskt av vågorna la sig bredvid varann. Efter ytterligare en timmes undersökning kommer våra vetenskapsmän fram till att den enda synliga förklaringen till mönstret i sanden de kan finna just nu är att vågorna måste ha bildat snäckmönstret över en längre period. Våra vetenskapsmän erkänner och är medvetna om att bildningen av snäckmönstret endast av vågorna är högst osannolikt, men att det ändå är den enda synligt möjliga förklaringen de kan finna. Glada och nöjda över sin slutsats promenerar nu våra vetenskapsmän tillbaka upp från stranden.

Vem skulle påstå att våra vetenskapsmän kom fram till den absoluta sanningen om snäckmönstret genom sina observationer? Passar det inte bättre in att påstå att våra vetenskapsmän kom fram till en väldigt tveksam "möjlig" lösning på "mysteriet" om snäckmönstret? Visst kan det visa sig att våra vetenskapsmän faktiskt har rätt. Det är "möjligt". Men är deras slutsats verkligen trolig? Är deras slutsats logisk?

Den vetenskapliga undersökningen som gjordes i liknelsen har många begränsningar. När våra vetenskapsmän tex inte kunde observera människor på stranden - så uteslöts de ur ekvationen. Våra vetenskapsmän måste alltså alltid utgå ifrån ting som faktiskt går att observera (vetenskapen utgår ifrån ett

naturalistiskt plan). Finns ingen människa på stranden att observera då man undersöker så utesluter man alltså att människor ordnat snäckorna.

Våra vetenskapsmän i liknelsen kan sägas både agera logiskt och ologiskt. Logiskt på det sättet att de inte kan ta hänsyn till faktorer som de inte förstår eller kan observera (tex människan som möjligen kunde ha ordnat snäckorna). Men denna logik blir kvickt till ologik om dessa vetenskapsmän, eller andra, drar slutsatsen av dessa undersökningar att resultaten nödvändigtvis måste vara sanningen om snäckmönstret.

Vetenskap är bundna och tvingade att hantera Gud som allting annat . Alltså, eftersom vetenskapen inte kan observera, mäta eller testa Gud så måste man därmed utgå ifrån att Gud inte existerar. Denna utgångspunkt kan på många sätt sägas vara logisk (när människan försöker undersöka en sak). Vad som inte är logiskt är att påstå att vetenskap därmed skulle vara liktydigt med sanning på alla områden och plan. Det är att grovt missbruka vetenskapen. När tex vetenskapen för några hundra år sedan inte kunde observera avlägsna galaxer, eller protoner och elektroner, så innebar ju inte det att dessa ting inte existerade? Poängen är alltså att bara för att vi inte fysiskt eller direkt kan se/observera/uppfatta något (tex Gud) så innebär det ju inte nödvändigtvis att det inte existerar. Den som använder ett sådant argument mot Gud är ologisk. Om samme person är konsekvent måste han/hon då även dra slutsatsen att tex galaxer, protoner och elektroner inte existerade förrän människan fann ett sätt att se och upptäcka dem. Ingen skulle erkänna en sådan ologisk slutsats men det är exakt samma typ av ologiska argument som används just mot Gud.

Det är långt mer troligt och logiskt att tro att det varit en människa på stranden (även om när man just undersökte saken inte kunde observera denne person) som faktiskt ordnat de tusentals snäckorna i sanden så att de bildat namnet, "Jesus". Bara för att våra vetenskapsmän inte kunde observera denna människa just då innebär ju inte nödvändigtvis att denne människa inte existerar, eller har existerat. Ser du hur våra vetenskapsmäns antagande nödvändigtvis kompromissar sanningshalten i slutsatsen man kommit fram till? Alla vetenskapliga undersökningar av denna typ bär på denna uppenbara begränsning och svaghet. Vetenskap som bygger på (ej 100% sanna) antaganden kan aldrig komma fram till absolut sanning.

Hur "stor" är egentligen chansen att snäckorna med hjälp av vattnet och vågorna av sig självt bildar namnet, "Jesus", i sanden? Är det mer troligt att det istället är en person som ordnat snäckorna i perfekt ordning i sanden och skrivit bokstäver på mänskligt språk som bildar namnet, "Jesus"?

Om man tittar på "möjligheten" att snäckorna själva skulle lagt sig i denna ordning så upptäcker man snart att chansen för detta är fantastiskt liten. Även om man skulle anta att stranden och snäckorna funnits där i miljontals år så är sannolikheten för en sådan spontan bildning av ordning fortfarande extremt liten. Är det då logiskt att utesluta att en person ordnat snäckorna med tanke på den ofantligt smala möjligheten för snäckorna att "ordna sig själva"?

Nej, det är fullständigt ologiskt (även om det är så vetenskapen ofta är

"tvingad" att operera). Det ÄR logiskt att anta att en person, eller flera personer, ordnat snäckorna.

Hela "darwinismen" grundar sig på denna slags ologik. Man utgår ifrån att Gud inte existerar eftersom man inte kan observera Honom. Man utgår ifrån en strikt "naturalistisk" värld och undersöker efter just dessa antaganden och begränsningar. Hur är det möjligt för en logisk människa att påstå att "darwinism" filosofin utifrån dessa (ej verifierade) förutsättningar kan komma fram till sanning? Nej, "darwinism" kan omöjligen komma fram till sanning utifrån dessa (felaktiga) förutsättningar, lika lite som våra vetenskapmän i liknelsen troligen inte kunde komma fram till sanningen om snäckorna.

Bibeln är väldigt tydlig med att människan omöjligen kan nå sanning utanför Gud och Hans ord (Johannes 8:31-32 och 17:17). Tyvärr är det många som tror på "darwinism". Men denna tro/övertygelse bottnar inte i logiskt tänkande utan snarare i människans rebelliska natur och i människans naturliga hat mot Gud. Människan är av naturen arrogant och vill inte veta av Gud som är Rättfärdig Kung över jorden.

Johannes 3:19

*Och detta är domen: ljuset kom till världen och **människorna älskade mörkret och inte ljuset, eftersom deras gärningar var onda.***

*Ty var och en som gör det onda hatar ljuset och kommer inte till ljuset, **för att hans gärningar inte skall avslöjas.***

Johannes 7:7

*Världen kan inte hata er, men mig hatar den, **därför att jag vittnar om att dess gärningar är onda.***

Få människor skulle förneka att ett hus med allra största sannolikhet byggdes av en byggare? Ett hus har dörr, skorsten och tak etc - vem som helst kan se/förstå att byggnaden är ordnad och byggd med syfte. Huset själv är ett bevis på byggarens existens. På samma sätt har Gud uppenbarat sig själv genom skapelsen Han har skapat och ordnat. En skapelse förutsätter logiskt en skapare. Visst kan man hävda att ett hus "kan ha uppkommit" utan en byggare? Ja, "möjligheten" finns. Men är det troligt? Absolut inte. Är det logiskt? Absolut inte.

Sammanfattning: Vetenskap är nyttig och på många sätt logisk. Däremot är vetenskap ej liktydigt med sanning eftersom vetenskapen alltid är begränsad av antaganden, som i sin tur är omöjliga att verifiera som sanning. Den inledande frågan var om vetenskapen har "motbevisat Gud"? Svaret är: Nej, och den människa som påstår så är inte logisk eftersom vetenskap inte är liktydigt med sanning.

När alltså tex "majoriteten av världens vetenskapsmän" kommer fram till att jorden troligen är så och så gammal så innebär det inte nödvändigtvis att:

1. Vetenskapen har "motbevisat" Gud.
2. Eller att de med absolut säkerhet kan påstå att den naturalistiska mätningen/resultatet de kommit fram till är sann/sant.

Båda dessa två slutsatser om vetenskapen är felaktiga. Vetenskapen kan dock med rätt säga att deras undersökning troligen är sann om deras inledande antaganden är sanna. Det är egentligen allt de kan säga och har rätt att säga.

Kan de bevisa att deras antaganden är sanna? Nej. De grundar ofta sina antaganden på andra undersökningar, men de andra undersökningarna grundar sig i sin tur (ofta) på (samma) antaganden. Det hela slutar i en cirkel.

Människan kan (i sig själv) aldrig fastställa absolut sanning utan en 100% förståelse och kunskap. Hur kan en människa säga sig med säkerhet kunna se och förstå allt som finns? Och även om en människa skulle tro sig ha denna kunskap, hur ska hon då kunna veta och bevisa att hon verkligen har denna kunskap och förstår allt och alla samband? Det är omöjligt. Vetenskapsmän kan aldrig fastställa sanning, men däremot kan de göra "utbildade gissningar" om sanning (tex i frågan om jordens ålder).

Den människa som tror att Gud existerar är logisk. Det ÄR väldigt logiskt att tro att världen, och allt liv i världen, är skapat och ordnat av en Skapare, Gud. På samma sätt som det är logiskt att tro att det faktiskt var en människa som ordnade snäckorna i sanden (trots att vi med ögonen inte just nu fysiskt kan observera honom).

Gud är logisk. Han är ordningens Gud. Ett av Herren Jesus Kristus namn är grekiskans ord, "LOGOS". Från ordet "LOGOS" härstammar vårt ord "logik":

Johannes 1:14

*Och Ordet (LOGOS) blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, den härlighet som den Enfödde har av Fadern, full av nåd och **sanning**.*

Johannes 14:6

*Jesus sade till honom: Jag är vägen, **sanningen** och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.*

Slutligen vill jag citera vad Gud säger om "denna världens visdom", dvs det som människor själva räknar som "vishet" utanför tron på Gud och Hans ord:

Ordspråksboken 26:12

Ser du en man som är vis i egna ögon,
då finns mer hopp om dåren än om honom.

1 Korintierbrevet 1:19

Ty det är skrivet: **Jag skall göra de visas visdom om intet, och de förståndigas förstånd skall jag förkasta.**

Var är de visa? Var är de skriftlärd? Var är denna världens kloka? Har inte Gud gjort denna världens visdom till dårskap?

Eftersom världen inte genom sin visdom lärde känna Gud i hans visdom, så behagade det Gud att genom den dårskap som predikas frälsa dem som tror.

Amen.

[www.NyaTestamentet.nu]